

KANDESTØBEREN

November 2016

26. årgang, nr. 3



TEMA VALG

REDAKTIONELT

Redaktører	Lone Anine Christiansen Line Cecilie Rosenkrands
Administrator	Tao Ask Andersen
Fællesredaktion	Tao Ask Andersen Anne Binderkrantz Morten Pettersson Christoph Arndt Niels Thabert Christian Bøtcher Jakob Meier Lene Hjælland
Adresse:	Institut for Statskundskab Aarhus Universitet Bartholins Allé 7 8000 Aarhus C
Kontor	Bygning 1332, lokale 020
E-mail	kanden@ps.au.dk
Hjemmeside	www.ps.au.dk/kanden
Oplag	500 stk.
Redaktion	Caroline Almasy // Cille Birkmann // Frederikke Hjorth // Helena Ravn // Henriette Diernisse // Jakob Lohmann // Jakob Meier // Jens Viuff Ludvigsen // Kasper Kjeldgård // Line Rosenkrands // Lone Chris- tiansen // Magnus Jakob- sen // Michelle Dettmer // Nanna Max // Nina Hjort // Roland Christensen // Signe Kragh Mortensen // Sofie Dideriksen // Tao Ask Andersen // Thomas Ledet

Forsidefoto: Nayu Kim

LEDER

Temaet for denne novemberudgivelse af Kandestøberen er simpelthen og enkelt: Valg. Som statskundskabsstuderende kan man jo næsten ikke holde fingrene fra emnet i denne tid, og derfor beskæftiger Kandestøberen sig selvfølgelig også med det! Vi forsøger dog både at lægge en anderledes og mere bred vinkel på temaet end det typiske nyhedsbillede anlægger for tiden.

Man kan i valgsektionen læse om det amerikanske præsidentvalg set fra en amerikansk studerendes perspektiv, som er aktiv i ungdomspolitik og kampagnearbejde. Vi bringer selvfølgelig også et overblik over de mange gode steder, man kan opholde sig på valgaftenen i Aarhus. Samtidigt kan man få indblik i valg i Spanien, Somalia og Montenegro, som alle har stået i skyggen af den amerikanske valgkamp.

Derudover stiller Kandestøberen spørgsmålstejn ved det så umiddelbart naturlige valg af demokratiet som styreform. Ligeledes retter vi blikket mere generelt imod de mange valg, man som ung studerende står overfor. Vi har både friheden til at vælge, men bestemt også til at fravælge for at give mere tid til det, som måske i virkeligheden er vigtigt.

I aktueltsektionen kan du læse om både Svend Erik Skaaning og hans berømte datasæt og Georg Sørensens fratrædelse efter en 40 årig forsker- og underviserkarriere.

Vi håber, at I har lyst til at læse med!

Kærlig hilsen

Line Cecilie Rosenkrands og Lone Anine Christiansen

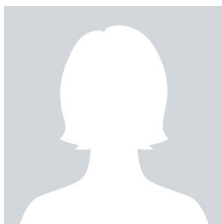




Caroline Almasy



Cille Birkmann



Frederikke Hjorth



Helena Ravn



Henriette Diernisse



Jakob Lohmann



Jakob Meier



Jens Viuff Ludvigsen



Magnus Jakobsen



Michelle Dettmer



Nanna Max



Nina Hjort



Roland Christensen



Signe Kragh



Sofie Dideriksen



Tao Ask Andersen



Thomas Ledet



// AKTUELT

- 7 Kulturkalender
- 8-9 En hyldest til Professor Georg Sørensen
- 10-11 Fra Lolland til Professor på IFSK
- 12-13 "En Oscar inden for datasæt i Komparativ Politik"
- 16-17 Karrierekanonen

// TEMA

- 18 VALG
- 19 Kunsten at vælge fra
- 22-23 Præsidentvalg og ungdomspolitik i San Francisco
- 24-25 Milos Montenegro
- 26-27 Den værste styreform
- 28-29 Valg i Spanien og Somalia
- 30-31 Friheden til at vælge

// KLUMME

- 32 Ph.D'en
- 33 Polarlitik
- 34-35 Brevkanden
- 36 Hyggehjørnet
- 37 Månedens matrice

K A L D E T A F A S T R I D S A A L B A C H

STOLER DU PÅ DINE SANSER?

KALDET

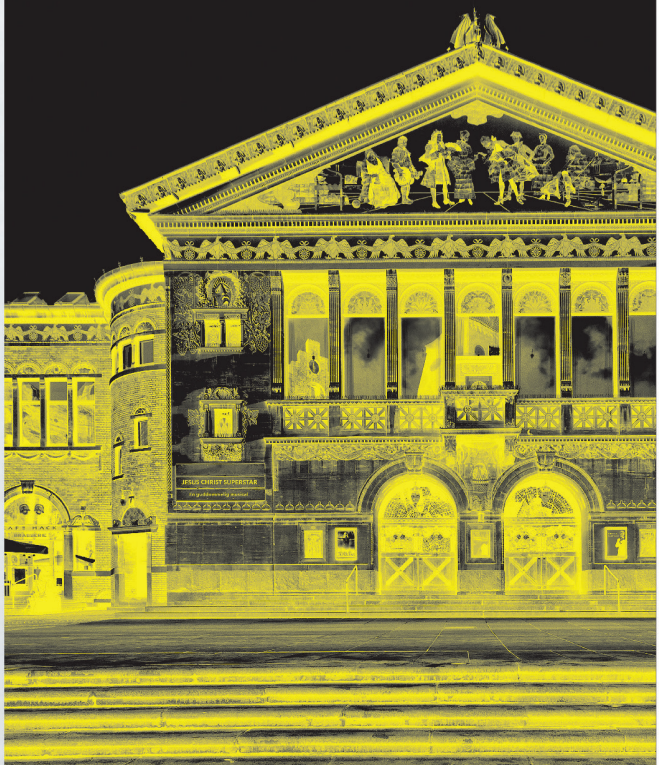
AF ASTRID SAALBACH
ISCENESÆTTELSE VICTORIA MEIRIK
SCENOGRAPHI REBEKKA BENTZEN
LYSDESIGN KIM GLUD
LYDDESIGN ISE KLYSNER KJEMS

MEDVIRKENDE CHRISTIAN HETLAND,
INGE SOFIE SKOVBO, METTE DØSSING,
MIKKEL BECKER HILGART,
KIM VEISGAARD, ANNE PLAUBORG



STUDIO 25. NOV - 21. DEC 2016
BILLET 50/95 KR.
WWW.AARHUSTEATER.DK

VIL DU I TEATRET FOR EN 50'ER?



SÆSON 16 — 17 BYDER PÅ:

Fakiren fra Bilbao · Erasmus Montanus
· Jesus Christ Superstar · Medea · Morph
flere gæstespil · dans · ny dansk dramatik
· og meget mere ...

Som studerende eller ung under 25 år, kan
du købe billetter på Aarhus Teater til kun
50 kr. pr. billet.

Prisen er inkl. gebyr og gælder mandag - torsdag
til **alle** forestillinger på **alle** fire scener!
(Gælder ikke på O- og A-pladser på Store Scene)

at
AARHUS TEATER

Kandens kulturkalender

Mangler du noget at foretage dig i november måned og kan du ikke lige komme på, hvor du skal kigge? Kanden hjælper dig. Herunder er samlet et udvalg af forskellige kulturelle tilbud som Aarhus byder på i november og starten af december. Alle til en overskuelig pris.

AF NINA HJORT // hjort89@gmail.com

- 4-6/11 Nordiske Nætter. Kulturfestival om nordisk kulturarv til at lyse op i vintermørket. Moesgaard Museum kl 10. Pris: 35-150 kr.
- 5/11 Frekvens '16. Bachelorerne fra konservatoriets rytmiske linje afslutter deres turné og inviterer til minifestival. Dome of Visions kl 19:00-23:00. Pris: gratis
- 7/11 Sprogcafé - hver mandag. Kom og lær et sprog! DOKK1 kl 16:00-17:30. Pris: gratis
- 7/11 Den indre biograf. Højtlesning for voksne. DOKK1 kl 16:30-17:30. Pris: gratis
- 7/11 PubQuiz - Danmarks måske sværeste. Sæt et hold og dyst i viden om alt fra Shakespeare til krige. Studenterhuset kl 20:00-23:00. Pris: gratis
- 10/11 Dome-to-Dome debate. DIY and tactical urbanism. Kom og sæt dit præg på visioner og strategier for byudvikling. Dome of Visions kl 14:30-18:00. Pris: gratis
- 10/11 WorldBeat: Mames Babegenush + Umpas. Rødder i klezmermusikken. Studenterhuset kl 20:00-01:00. Pris: 50/70 kr (+20,- i dørsalg)
- 10/11 Litterær lounge. Oplæsning, spokenword, musik. Det bliver bare lækkert! Off The Record (Svale gangen) kl 21:00-23:00. Pris 50 kr
- 13/11 Danish and fun. Learn Danish while having fun! A simple but wonderful concept. DOKK1 kl 13:30-15:30 Pris: gratis
- 15/11 Kunsten at lytte i kor. Kom og hør fortællinger fra fire menneskers liv. Dome of Visions kl 18:30-20:30. Pris: gratis
- 17/11 Tango. Kom og dans – du kan endda få undervisning først! Off the Record. Undervisning: kl 20:15-21:00. Dans: kl 21:00-23:00. Pris 50 kr
- 20/11 Søndagsdokumentar. Kom og se en spændende dokumentar! DOKK1 kl 14:00-15:45 Pris: gratis
- 25/11 "Fresh eyes on art and literature in the public space" – åbent seminar om kunst og litteratur uden for vante rammer. Godsbanen kl 10:30-16:00 Pris: gratis
- 29/11 Plug'n'Play. Akustisk guitar og sangskrivere. Du kan være publikum eller melde dig til som optrædende. HeadQuarters kl 19:00-01:00. Pris: gratis
- 1/12 Saved by Grace. Gospel. På teatret. Jæps, det er det, der sker. Kom og bliv blæst omkuld. Off the Record (Svalegangen) kl 21:00-23:00. Pris: 50 kr



SPÆKKHUGGEREN 2016

Torsdag
3. nov.

Kl. 10.00 - 16.00

Campus Fuglesangs Allé

Kantinen i S-bygningen

Fuglesangs Allé 4

8210 Aarhus V

**FÅ
DIN
KARRIERE**

En hyldest til Professor Georg Sørensen

Professor Georg Sørensen fratræder sin stilling ved udgangen af oktober 2016 efter en lang karriere som inspirerende forsker og underviser ved Institut for Statskundskab. Kandestøberen har mødt ham til en hyggelig snak.

AF MICHELLE DETTMER // michelle.dettmer@gmail.com

40 år i branchen

Da Georg Sørensens bog "A Liberal World Order in Crisis" udkom på et amerikansk forlag, blev han betegnet som »one of the keenest contemporary observers of global politics« af den verdensberømte politolog Francis Fukuyama. Men hvordan har han det egentlig med at blive betegnet sådan? Det spurgte Kandestøberen ham om.

"Jeg er både glad og taknemlig. Jeg har jo været i branchen i mange år – og har fejret 40 års jubilæum. Det er næsten skræmmende, men det har været sjovt, så det har jeg ingen problemer med".

At professoren har været i branchen i mange år ses tydeligt på alle hans udgivelser. Da han bliver spurgt hvad hans største bidrag til forskningen har været, hiver han en håndfuld bøger ned fra hylderne: Democracy, Dictatorship and Development (1993); Introduction to International Relations (1999, 6. udg. 2016); Changes in Statehood (2001); Democracy and Democratization (2010); A Liberal World Order in Crisis (2011) og senest Rethink-

ing the New World Order (2016). Han forklarer, at de bøger er gode, fordi de indeholder vigtige argumenter, som han synes fortjener at indgå i debatten.

"Hvordan hænger verden sammen"

På spørgsmålet om, hvad han skal få tiden til at gå med efter livet på AU, svarer professoren, at han ikke er specielt bekymret. Han kommer stadig til at have sin gang på universitetet, fordi han bliver professor emeritus. I stedet for at have sit eget kontor, får han tildelt et delekontor, for emeritusser kommer som regel ikke hver dag. Hans næste projekt skal så være en dansk bog, for det er 30 år siden, at han skrev sin sidste bog på dansk. Professoren ved også allerede, at bogen skal hedde: "Hvordan hænger verden sammen". Den vil i højere grad henvende sig til folk på folkeuniversitetet end de studerende på AU, som jo alligevel læser bøger på engelsk.

Når nu Georg Sørensen stadig vil være at finde inden for de gule mure, kunne man måske fristes

til at tro, at der ikke er så meget for ham at savne, men han pointerer selv, at han kommer til at savne den daglige nærkontakt med kollegaer og studerende. "De studerende, er dem man lærer mest af" siger han og udtrykker glæden han har haft ved selv at kunne definere sine seminaremner, og invitere de studerende ind, samt de diskussioner, der er kommet ud af det – diskussioner, som også har været givende for ham.

De store spørgsmål frem for de små

Spoler man tiden tilbage og ser på hvad der startede Georg Sørensens interesse for international politik, mener han selv, at der var tilfældigheder involveret. Bl.a. har den tidligere IP-professor Erling Bjøl, som i dag er 98 år, spillet en vigtig rolle. Han lavede et rigtig godt seminar om Latinamerika. Dengang i 1973 var præsident Allende lige faldet og Georg Sørensen skrev speciale om samme emne. Men egentlig havde han allerede haft smag for IP og sådan set også for komparativ politik inden. Han inter-

esserede sig for spørgsmål som, "hvorfor faldt Allende ?" og på den måde har han altid arbejdet i krydsfeltet af begge områder. Endvidere fortæller professoren, at han altid har været mere interesseret i de globale spørgsmål end i de lokale, som f.eks. problemløsninger i den offentlige forvaltning.

En rigtig optimist er ikke en, der altid tror, alting går godt.

På spørgsmålet om hvorvidt Professoren er mest pessimist eller optimist i forhold til Europa, svarer han ved at henvise til et berømt citat fra den tyske digter og filosof Johann Christoph Friedrich von Schiller: En rigtig optimist er ikke en, der altid tror alting går godt, men en der er overbevist om, at alt ikke kan gå galt. Han mener, at der stadig er håb for Europa og mulighed for at gøre ting i EU. Når man taler om Rusland og Kina, overdriber man tit, siger Georg Sørensen. Rusland er ikke nogen særlig stærk stat – de er et kleptokrati, med en elite som er ude på at berige sig selv. Kina har problemer med både sin økonomiske

omstilling og med sit miljø. Vesten er stadig stærkest – det er bare blevet sværere for os at gøre noget med den magt, fordi vi kan ikke tvinge alle andre lande mere. "Så jeg er moderat optimist i Schillers forstand", siger professoren.

Et kig i krystalkuglen.

Velvidende om, at det er svært at spå om, spørger jeg hvordan professoren mener Europa ser ud om 50 år.

"Jeg holder meget af et udsagn fra Isaiah Berlin - history has no libretto. Dvs. der er ikke noget manuskript for fremtiden. Det afhænger af aktørerne og de kan finde på alt muligt", siger Georg Sørensen. Men hvis han bliver tvunget til at svare, vil han sige to ting.

For det er det svært at udtale sig om fremtiden, men han mener at man må fastholde den grundlæggende optimisme og tro på at Europa, som komparativt set er et godt sted, er blevet et endnu bedre sted.

For det andet må man håbe, at vi med vores liberale model har

fundet ud af at løse de problemer, der er. For der findes ingen gode alternativer til den liberale model. Samtidigt er modellen stadig langt hen ad vejen meget spekulationspræget og den producerer stor økonomisk ulighed ved at gøre nogle få meget rige, og det skal repareres. Professoren siger, at når vi allerede er så gensidigt afhængige, skal vi finde ud af at arbejde sammen og han håber, at vi om 50 år har fundet en bedre måde at løse problemerne på.

For de interesserede, kan Kandestøberen oplyse, at Georg Sørensen holder en afskedsforelæsning med titlen "Hvilken verdensorden?". Forelæsningen finder sted fredag d. 4 november, klokken 14.15 i auditorium A1, bygning 1333.



FRA LOLLAND TIL PROFESSOR PÅ IFSK

PORTRÆT AF SVEND-ERIK SKAANING

I en ny artikelserie vil Kandestøberen hver måned portrættere en ansat ved instituttet. Portrættet tager udgangspunkt i et interview, og fokus kan derfor variere fra måned til måned. Månedens portrætterede udvælges af skribenterne selv, og der ligger således ingen "konkurrenceaspekter" til grund for månedens portræt. Forslag til næste måneds portræt sendes til kanden@ps.au.dk.

AF: JENS VIUFF LUDVIGSEN // viuffen@gmail.com og THOMAS MEUCLENGRACHT
LEDET // thomas@th-ledet.dk

"Allerede efter det første halve år på Statskundskab var jeg sikker på, at jeg ville lave en Ph.d., for jeg synes bare, at det var vildt spændende."

Professor Svend-Erik Skaaning er en såkaldt *hjemmefødning*. Siden han i slutningen af 1990'erne påbegyndte Statskundskabsstudiet ved Aarhus Universitet, har han taget den direkte vej uden for mange svinkeærinder. Efter at have fungeret som instruktør i blandt andet Sammenlignende Statskundskab under sin kandidat, var det for Skaaning et naturligt skridt at gå direkte videre med en Ph.d. ved instituttet i 2003. At starte på Aarhus Universitet var ifølge Skaaning selv et meget bevidst valg. Med en opvækst på Lolland,

hvor størstedelen af kammeraterne efter gymnasiet søgte mod hovedstaden, valgte Svend-Erik Skaaning at orientere mod det universitet, han havde hørt, var bedst: Aarhus Universitet.

Alligevel har det altid været vigtigt at komme væk fra de trygge rammer og få udvidet horisonten uden for de gule mure. Som studerende havde Skaaning ophold i både Berlin og Heidelberg, mens at Ph.d.'en byrster sig af et semester ved Stanford University. Karrieren efter den afsluttede ph.d. har ført til ophold ved anerkendte universiteter som Harvard og UNC Chapel Hill i USA.

Skaaning har siden 2006 været

ansat ved Institut for Statskundskab og igennem årene arbejdet sig op til sin nuværende titel som professor, som han fik i 2014. Dette er ikke en rejse, han har foretaget alene. Tværtimod har Skaaning siden Ph.d.-årene fulgt med den samme kohorte af studerende, hvoraf flere er kendte navne på instituttet. Det tæller blandt andet Rune Slothuus, Michael Bang Petersen, Peter Bjerre Mortensen og Mads Leth Jacobsen. Carsten Jensen var også med men var, ifølge Skaaning, altid lige lidt bagefter de andre.

Skaaning har i mange år dannet makkerpar med Jørgen Møller. På trods af et enkelt kandidatfag, de havde sammen som studerende, startede samarbejdet dog



Svend-Erik Skaaning.

først da Jørgen Møller vendte hjem med en Ph.d. fra Firenze. Herefter har tingene taget fart, og de har blandt andet vundet Sven Henningsen prisen i 2010 for bogen Demokrati og demokratisering – en introduktion. Medvidere har de publiceret flere artikler, hvor blandt andet deres typologi over politiske regimer i en artikel i *Journal of Democracy* i 2013, har fået stor opmærksomhed.

"Jeg vil sige at fag som økonomi og forvaltningsret, som ikke lige er kernefag på Statskundskab, aldrig rigtig fangede interesse. Men alt andet, lige fra idehistorie over til international politik og KP, var spændende. Vi havde en forelæsning, relativt ny på det tidspunkt, om

murens fald og demokratiseringen i Østeuropa. Der fandt jeg ud af, at det var dét, jeg synes, var allermest spændende".

Svend-Erik Skaanings primære forskningsområde ligger inden for Komparativ Politik. Interessen for forudsætningerne for demokrati blev første gang vakt, da han overværede Berlinmurens fald gennem TV i 1989. Herefter har det været genstand for utallige opgaver gennem studiet og efterfølgende forskningsartikler senere i karrieren. Siden 2009 har Skaaning været en del af gruppen *Varieties of Democracy*, der arbejder på at forbedre demokratimål gennem et mere

grundigt og nuanceret datasæt end de hidtil eksisterende. Læs mere om dette i artiklen *En Oscar inden for datasæt i Komparativ Politik* i denne udgave af *Kandestøberen*.

I det akademiske år 2016/2017 befinder Skaaning sig på Aarhus Institute of Advanced Studies, og underviser derfor hverken i bachelorfag eller kandidatseminar i det kommende semester. Fra sommeren 2017 er han tilbage på IFSK.



En Oscar inden for datasæt i Komparativ Politik

I foråret 2009 var Professor Svend-Erik Skaaning fra Aarhus Universitet inviteret til Boston af en gruppe forskere fra feltet Komparativ Politik. Baggrunden for mødet var, at forskerne over en række uformelle dinnere havde fundet en fælles utilfredshed med de eksisterende demokratimål. Freedom House Score og Polity IV var begge unuancerede og ufuldstændige, og gruppen var enige om, at der var behov for forandring. Dette lagde grundstenen til projektet Varieties of Democracy, der syv år senere i september 2016 skulle vinde prisen for bedste datasæt inden for Komparativ Politik.

AF: JENS VIUFF LUDVIGSEN // viuffen@gmail.com og THOMAS MEUCLENGRACHT
LEDET // thomas@th-ledet.dk

350 forskellige demokratiindikatorer

"Næsten uanset hvilken demokratipfattelse, man har, så har V-Dem indikatorerne!". Sådan præsenterer Professor Svend-Erik Skaaning Varieties of Democracy (V-Dem), og man må give professoren ret – datasættet er overvældende. V-Dem konceptualiserer og måler demokrati, og i skrivende stund består datasættet af 350 forskellige demokratiindikatorer, 173 forskellige lande og data fra år 1900 og frem til i dag. Datasættets transparens gør det muligt for dets brugere selv at udvælge netop de indikatorer, der passer med deres ønskede definition af demokrati.

Udover at måle håndgribelige ting som tilstedeværelsen af frie valg og forfatningers indhold, er datasættet også bygget op omkring både lokal og international ekspertviden. Mere end 3000 eksperter har bidraget, og målet har været at have 25 eksperter koblet på hver af de 173 stater. Eksperterne har besvaret klynger af spørgsmål, fordelt efter deres ekspertområde og nationalitet. En af målsætningerne har været, at tre ud af fem eksperter har oprindelse i det land, de bidrager med viden omkring. Med 173 forskellige lande – herunder diktaturstater og tredjeverdenslande – har dette været en krævende proces, hvor ekspertens sik-

kerhed har stået øverst på dagsordenen. Netop derfor er alle eksperter anonymiserede i V-Dem projektet.

"Yemen var meget vanskeligt. Men overraskende var Sverige også rigtig svær at skaffe eksperter til. Vi giver jo samme beløb – eksperterne får faktisk penge for at udfylde vores spørgsmålsbatterier" forklarer Professor Sven-Erik Skaaning.

Netop derfor er arbejdet med et datasæt i denne størrelse også en bekostelig affære. Indtil videre har V-Dem modtaget 20 millioner amerikanske dollars, hvoraf en tredjedel er gået til dataindsamling. Bidragsyderne tæller alt fra EU-kommissionen over amerikanske organisationer

til DANIDA, hvilket har givet visse udfordringer: "Det har nogle gange bragt os mellem to stole, for de (donorerne red.) efterspørger alle forskellige ting. DANIDA vil helst have en masse indikatorer på gender equality, hvor andre har andre fokus" fortæller Skaaning og uddyber "Nu håber vi dog, at vi er kommet til et stadie, hvor vi har bevist vores værd. Det er det, den her pris indikerer, og vi kan få større puljer (...) I sidste uge fik vi publiceret, at Riksbankens jubilæumsfond donerer et svensk millionbeløb".

Oscar for bedste datasæt

"Er dette en Oscar inden for branchen?" Professor Svend-Erik Skaaning tøver kort og svarer smilende "Ja, inden for datasætsbranchen i Komparativ Politik er prisen her det største!".

I september i år modtog V-Dem den anerkendte pris "Lijphart/Przeworski/Verba Dataset Award 2016" på trods af, at datasættet kun havde været offentligt tilgængeligt i fire måneder. Prisen, der er opkaldt efter nogle af sværvægerne i Komparativ Politik og hører under den anerkendte American Political Science Association, udeles årligt af en ekspertkomité bestående af tre forskere. Den er stiftet for at anerkende offentligt tilgængelige datasæt, der bidrager ekstraordinært til feltet Komparativ Politik. "Det er faktisk ret vildt, at vi får den allerede nu fordi, at folk kun havde haft adgang til V-dem i fire måneder. Allerede der har V-dem ligesom bevist sit værd."

Skaanings rolle

Professor Svend-Erik Skaaning fra IFSK blev tilknyttet projektet i foråret 2009, da stifterne af V-Dem manglede en ekspert på området civile friheder. I de

første seks år var Skaaning Projekt Manager og havde ansvaret for at skabe indikatorerne til mål for civile friheder. I 2015 blev Skaaning forfremmet til Principal Investigator, og har siden været én af de fire ledende forskere for projektet. "Det er jeg utrolig beæret over. Også bare det at arbejde med nogle af de største inden for feltet. For i det her projekt er der ikke noget med at springe over, hvor gærdet er lavest. I de fleste tilfælde har vi fundet på vores egne måder at gøre tingene på i stedet for at kopiere andre. Deri ligger også en stor del af anerkendelsen." forklarer Svend-Erik Skaaning, der yderligere nævner sine nye bekendtskaber og netværk som en motiverende faktor i projektet. Før datasættets offentliggørelse havde forskerne bag V-Dem kun haft eksklusiv adgang til datasættet i få måneder, hvorfor det er begrænset, hvor meget forskning Svend-Erik Skaaning selv har foretaget med datasættet endnu. "Det er lidt uhørt inden for denne branche. Ofte er det sådan, at motivationen ligger i, at man gerne vil undersøge et bestemt forskningsspørgsmål. Det har vi ikke villet – vi vil bare måle demokrati" fortæller Svend-Erik Skaaning smilende og lægger ikke skjul på, at den anerkendelse, der ligger bag prisen, derfor betyder ekstra meget for forskerne.

Datasættets fremtid

V-Dem går en stor fremtid i møde. Allerede nu arbejdes der på at udvide datasættet til 180 lande herunder flere mikrostater. Samtidig er Skaaning i øjeblikket en del af en arbejdsgruppe, der arbejder på at udvide datasættet til at omfatte tiden helt tilbage til den franske revolution for udvalgte indikatorer og lande. Lijphart/Przeworski/Verba Da-

taset Award prisen har åbnet flere døre, så finansieringen af datasættet er sikret også i fremtiden.

Studerende og brug af datasættet

V-Dem datasætte er ikke kun relevant for forskere inden for komparativ politik. Derimod retter det sig i høj grad også til studerende inden for faget, som selv kan anvende og eksperimentere med datasættets muligheder efter behov. Skaaning understreger, at datasættets omfang hurtigt får det til at virke overvældende, og at man som studerende derfor ikke skal lade sig skræmme væk. Via deres hjemmeside kan datasættet tilgås i formater, der passer til de mest gængse databehandlingsprogrammer. Medvidere findes informationer om datasættet tilblivelse, dokumentation og beskrivelse af demokratiindikatorerne. Særligt relevant er datasættet for kommende bachelor- og specialestuderende, der har interesse inden for området.

V-Dem er frit tilgængeligt for alle og kan tilgås via hjemmesiden: www.v-dem.net





Kære alle

Vi håber I alle har haft en god efterårsferie.

I PB har vi over ferien modtaget mange gode ansøgninger, og vi har på den baggrund ansat hele tre nye søde aktivister. Kom endelig ned og hils på!

Vi har som altid åbent mellem 12-13, hvor I alle er velkomne til at få tæsk i Backgammon og få en kop DJØF-kaffe.

For tiden bruger vi vores energi på, at forberede os til den store Juledag. Her kan man komme ned i PB og få noget ice-koldt til ganen i vores ice-kolde bar. Glæd jer!

Politologisk forening

Politologisk Forening vil gerne benytte lejligheden til at sige tak for en fantastisk studietur til Cuba. Vi fik danset salsa, smagt mojitos og fik et helt særligt indblik i den cubanske politik. Heldigvis er der masser af andre spændende arrangementer på programmet i den kommende periode. Vi glæder os til at se jer!

Sæt kryds i kalenderen

4/11 J-dag

8/11 Amerikansk valgaften

18/11 Novemberfest

24/11 Julebingo



KARRIEREKANONEN

Det kan være ganske udfordrende at forklare, hvad det er, vi studerer, når vi ikke engang ved, hvilke job der venter på den anden side. Kandestøberen genintroducerer derfor Karrierekanon, hvor du vil blive præsenteret for en række forskellige cand.scient.pol'ere og deres karrierer.

AF: HENRIETTE DIERNISSE // henriettedier@hotmail.com

Anne Sofie Osmundsen er cand.scient.pol fra Aarhus Universitet, hvor hun afleverede sit speciale i februar 2016 om grænsekrydsende ledelse i den offentlige sektor. I dag arbejder hun som konsulent for Mercuri Urval, der er en international konsulentvirksomhed med godt 700 ansatte fordelt på 25 forskellige lande.

En ikke helt typisk statskundskaber

Da Anne Sofie i sin tid valgte at studere statskundskab, var det med tanken om at et kendskab til både samfundet, mennesker og økonomi, ville være et godt fundament for fremtiden. Det var også forestillingen om, at studiet var så tilpas bredt, at det ville kunne bruges i mange forskellige

sammenhænge, der for hende var tiltrækkende.

I løbet af bacheloren opdagede Anne Sofie dog hurtigt, at hun ikke var den typiske statskundskaber. Hun følte sig ikke så begejstret over studiet som sine medstuderende, og da fagudbuddet viste sig til kandidaten, var der langt i mellem de fag, der talte til hende.

Anne Sofie fandt det også langt vigtigere at engagere sig i sine interesser uden for studiet, end at slutte sig til nye foreninger på universitet. En prioritering, der skulle vise sig at være den rigtige, da hun skulle søge sit første job. Anne Sofie valgte at tro på, at det var den oprigtige interesse, der skulle drive valget og ikke hvilke

fag, der så bedst ud på CV'et.

Match mellem mennesker og organisationer

I dag er Anne Sofie ansat som konsulent hos Mercuri Urval i Århus. Her arbejder hun med rekruttering i et team, der rådgiver om gode match mellem organisationer og ledere. Det handler om at hjælpe organisationer med at finde ud af, hvad det egentlig er for en ledelse, de har brug for og hvilke personlige og faglige kvalifikationer, der efterspørges hos kandidaterne.

"Men samtidig har vi også til opgave, at hjælpe både kandidater og organisationer med at blive bevidste om alle faktorer, som kommer til at spille en rolle i deres potentielle samarbejde.



Anne Sofie Osmundsen.

Organisationerne skal selvfølgelig vide, hvilke styrker kandidaterne har, men også, hvor de ville skulle hjælpe kandidaten, og hvilke ting, som kræver ekstra opmærksomhed,” uddyber Anne Sofie.

Her mener Anne Sofie i høj grad, at hun gør brug af de analytiske værktøjer hun har fået med fra statskundskab.

”Jeg har brug for at kunne læse et stort materiale og sætte mig ind i en organisation og så finde lige præcis de ting, som er vigtige. Om det så er organisationsudvikling eller om vi skal skrive en jobannonce. Og så hele tiden være skarp på to ting: Hvad er spørgsmålet, hvad er svaret?” forklarer hun.

”Det spændende ved at være konsulent er, at man er en del af flere organisationer i et tidsrum, og når man ser mange organisationer, oplever man, hvor forskellige organisationer kan være. Man oplever desuden, hvor meget ledelse kan betyde og ser, hvordan forskellige typer af ledelse skaber forskellige ting.”

Udover match-making mellem organisationer og ledere består en væsentlig del af Anne Sofies job i at drive et mentorprojekt under Århus Kommune.

”Mentorprojektet handler om at hjælpe unge, der har dansk som andetsprog og dermed øge deres muligheder for at lykkes i uddannelsessystemet. Til det formål har vi mentorer som går ind og støtter disse mentees både fagligt med lektiehjælp,

men i lige så høj grad personligt og socialt,” forklarer Anne Sofie.

I arbejdet med mentorprojektet har Anne Sofie stor gavn af sin brede forståelse for samspillet mellem mennesker og samfundet.

En forståelse som på mange måder blev udviklet under studierne på statskundskab.



VALGKALENDER

Hvis ikke du den 8. november vil sidde alene på en gyser af en nat, så fortvivl ej. Kandestøberen giver dig hermed et overskueligt overblik over, hvor det amerikanske præsidentvalg vises i Aarhus.

AF: HENRIETTE DIERNISSE // henriettedier@hotmail.com

Øst for Paradis

Den charmerende biograf pyntes til valg og ganske aktuelt for valgkampen bliver der serveret mexicansk mad. Fra kl. 21 vil programmet stå på filmen Django Unchained, oplæg, konkurrencer og hen på morgenen vil der være morgencroissanter. Yderligere er du sikret en god plads i et lækkert biografssæde, mens valg livestreames. Hele herligheden koster 150 kr. og kan købes på hjemmesiden.

Forhistorisk

PF inviterer til valgaften i forhistorisk kl 19. I bedste lejrskolestil kan du medbringe liggeunderlag, hvis du i kampens hede skulle få brug for et hvil. PF vil stå for snacks, valgquiz samt salg af øl og sodavand. Alt dette kan du opleve for en flad 10'er. Skulle du være typen, der ønsker at indtage amerikansk burger på valgnatten, vil der for være mulighed for at bestille burger fra Grillen Burgerbar for 100 kr. ekstra.

Nobelparken

Hvis du skulle have lyst til at dele denne begivenhed med nye mennesker i uvante omgivelser, kan du krydse vejen og se valgkampen i Nobelparken i bygning 1451. Her vil der fra 19.30 - i bedste humaniorastil - være sammenskudsgilde, hvor alle medbringer en ret til det store amerikanske valgbord. Senere vil der være en stor snackpulje, hvor alle igen medbringer lidt til den søde tand. Du skal blot deltage i begivenheden på Facebook og smide et like på fællesspisningsopslaget.

Dalgas Avenue

Hvad end du er fuldblods- eller skabsradikal, kan du selvfølgelig også nyde det amerikanske valg i radikalt selskab. Radikale Ungdom og et andet unævneværdigt ungdoms-parti inviterer til tværpolitisk valgaften i Konservative Ungdoms lokaler. Alt du skal gøre er at deltage på facebookbegivenheden og komme, som du er.



Kunsten at vælge fra

Man plejer at sige, "at har man sagt A, må man også sige B". Men nogle gange gør netop A, at jeg ikke kan sige B og pludselig bliver jeg i tvivl om, om jeg i virkeligheden skulle have undladt at sige A i første omgang?

AF: SIGNE KRAGH MORTENSEN // signekragh@hotmail.com

Jamen, hvad så med svømning?

Da jeg var lille gik jeg til fodbold og spillede klaver. Det var tilvalg, men skabte samtidig også en lang række af fravalg. For fodboldtræningen var samme dag som håndboldtræningen og når jeg gik til klaverundervisning gik mange af de andre til spejder. Også var der jo også dem, der gik til svømning eller gymnastik? Rigtig slemt blev det selvfølgelig, da jeg skulle vælge studie. For hvis jeg først valgte ét af studierne i AU's store studiebog, valgte jeg samtidig alle studierne på de 327 andre sider fra. For slet ikke at tale om alle de studieretninger, jeg kunne vælge på KU, SDU eller en af alle professionsskolerne. Og ville jeg egentligt helst bo i Aarhus?

Et grundvilkår i livet er valg og dermed også fravalg. Der går ikke en dag uden, at vi vælger og fravælger og vælger igen. Nogle gange er det svært og andre gange lettere. Nogle gange tager vi blot stilling til småting og andre gange skal vi – på bare én enkelt måned – tage stilling til både udlandsophold og valg af

bachelorfag. Om end modvilligt over jeg mig derfor i at erkende, at man ikke kan alting og nogle gange er tvunget til at vælge noget fra – fx 13 bachelorfag og 192 potentielle studiedestinationer.

En øvelse i unitasking

"Slap nu lidt af og styr din FOMO" tænker nogle af jer sikkert. Tag et valg, lev med fravalgene og så går det hele nok. Og på sin vis er jeg tilbøjelig til at give jer ret. Jeg oplever dog, at jeg ikke er den eneste, der har svært ved at vælge noget fra og dermed acceptere, at der er noget man ikke kan eller at man ikke altid kan nå det hele. Faktisk er det i så høj grad et fænomen, jeg deler med andre, at jeg for nyligt hørte en studievejleder opfordre til, at studerende generelt blev bedre til at unitaske – altså at gøre én ting ad gangen. Og som en generation der er vokset op i en verden af multitasking og "mange bolde i luften" er dette i virkeligheden en interessant opfordring. Kast blot et blik rundt i auditoriet og se, hvor mange af dine medstuderende, der på én gang forsøger at tage noter

til Webers bureaukratiforståelse, svarer på e-mails, er på Facebook eller læser om DF's svindel med EU-midler. Tænk derefter tilbage på sidste gang du så en serie på Netflix og samtidig også fik tid til at sende tre snaps eller opdatere din Instagram-profil.

Jeg er altså nok ikke den eneste, der nogle gange skipper fravalget og dermed hopper direkte i "multitaskingsfælden". Om det reelt er en fælde, kan man selvfølgelig diskutere, men ifølge studievejlederen bør vi måske alligevel lytte lidt mere til Alfons Åbergs far, der hele min barndom har prædikeret: *"En ting ad gangen og hver ting til sin tid."*



DEBAT OM FREMTIDENS AU

I denne tid snakker politikkerne utroligt meget om uddannelsespolitik – det er blevet en af de helt store politiske kamppladser. Men er du klar over, at du også har en stemme på Aarhus Universitet? Universitetsvalget giver dig mulighed for at få indflydelse på din egen hverdag.

Mange af de politiske reformer skal implementeres gennem de demokratiske organer på AU, og her er snart valg af de studerendes repræsentanter. Vi studerende er repræsenteret i studienævn, akademiske råd og i universitetsbestyrelsen. Foruden arbejdet med store reformer bruger disse organer langt det meste af tiden på at træffe mange beslutninger, der påvirker dig helt tæt på.

Derfor inviterer Frit Forum, Konservative Studenter og Studenterrådet til paneldebat mellem kandidaterne til universitetsbestyrelsen. Til debatten diskuterer vi de områder, hvor vi som studerende har indflydelse lokalt på AU og vores forskellige visioner for universitetets fremtid.

Bliv skarp på, hvorfor det er vigtigt at stemme, og hvem du skal stemme på d. 16. november i Studenterhuset!

Find mere information om debatten og valget på www.ffå.dk



Louise Lindskrog

Fokus på de udfordrede studerende



Stine Linea Pedersen

Nej til eliteuniversitetet



Jonas Damgård Dall

Et retfærdigt optagelsessystem

Husk at stemme til universitetsvalget
fra den 21. og 24. november

Præsidentvalg og ungdomspolitik i San Fransisco

Det amerikanske præsidentvalg fylder meget i også danske medier og har gjort det de sidste mange måneder. Vi hører fra korrespondenter og analytikere – men hvordan er det at stå midt i det hele? Kandestøberen har talt med en amerikansk studerende om, hvordan det er at være politisk aktiv i USA, og hvad det er de unge vil ha' fra dette præsidentvalg.

AF: HELENA RAVN // helenaravn@hotmail.com

Keenan Patterson kom til Horsens som udvekslingsstudent i 2012, hvor jeg lærte ham at kende, og i sommer besøgte jeg ham i San Fransisco. Han er 21 år og læser Urban Planning and Studies på tredje år på San Francisco State University. Udover dette er han aktiv i San Francisco Democratic Party, hvor han har haft mange forskellige stillinger, fra kampagneledelse til rådhusarbejde. Primært er han engageret i lokalpolitik, men han har også været involveret i præsidentvalgkampagnen siden juni 2015. Med andre ord fremstod han som den perfekte kandidat til at give Kandestøberens læsere et indblik i amerikansk politik set fra en studerendes perspektiv – en vælgergruppe, som ikke har været så stærkt repræsenteret i medierne, siden Bernie Sanders tabte de demokratiske primærvalg, men som stadig har en masse på spil i det kommende præsident- og kongresvalg.

Kærligheden til lokalpolitik

Det var først da en ven tilfældigt foreslog Keenan at være med i universitetsgruppen College Democrats, at han for alvor blev politisk aktiv. *"Fra da af opdagede jeg min kærlighed til lokalpolitik*

og til at løse problemer i vores by," fortæller han.

Keenan har været involveret i mange forskellige aktiviteter i San Fransisco. Blandt andet har han været kampagneleder for en kandidat til universitetsbestyrelsen på San Francisco City College, hvor opgaven bl.a. bestod i at grave sig igennem vælgerlister for at finde frem til folk, som kunne finde på at stemme til et ikke-præsidentvalg. Det kan være en stor udfordring i USA, hvor valgdeltagelsen i forhold til andre vestlige, udviklede demokratier, generelt er lav – også i forbindelse med landsdækkende valg som præsidentvalget. Dette hænger, ifølge Pew Research Center, sammen med det amerikanske vælgerregistreringssystem, hvor det primært er borgerens eget ansvar at blive registreret som vælger, hvilket betyder, at en relativt lav andel af befolkningen bliver registreret – op til præsidentvalget i 2012 var det f.eks. kun omkring 65 pct., der blev registreret som vælgere, og den samlede valgdeltagelse var knap 54 pct. En stor del af partiernes aktivitet i USA handler derfor om at få registreret vælgere – således også i San

Fransisco. Keenan fremhæver en kampagne, hvor demokraterne i San Fransisco hjalp med at registrere nye vælgere, lige efter de var blevet tildelt deres amerikanske statsborgerskab.

"Det var en af de mest bekræftende ting, jeg har lavet. Det er altid så fantastisk at se deres ansigter lyse op, når de opnår muligheden for at stemme i USA for første gang nogensinde."

Uddannelse er (stadig) vigtigt

I de danske medier har emner som immigration og udenrigspolitik fyldt meget i dækningen af den amerikanske valgkamp, og der har været meget fokus på den utilfredse, hvide arbejderklasse som vælgergruppe. Der er dog mange andre vigtige emner på spil. Ifølge Keenan er mange yngre vælgere især optaget af uddannelsespolitik, hvilket især har vist sig i primærvalgkampen: *"Jeg tror en stor del af Bernie Sanders' popularitet hos de yngre generationer kommer af at universitet og college er alt for dyrt i USA. Det, at jeg er nødt til at stifte gæld for at gå på et offentligt universitet, er fuldstændig latterligt."*

San Francisco State University koster mindst 14.000 kr. pr. se-



Keenan Patterson

mester for bachelorstuderende – andre universiteter kan være dyrere, og det betyder masser af studiegæld for amerikanerne. I gennemsnit havde hver studerende, der blev færdig i 2016, ca. 250.000 kr. i studiegæld, hvilket er en stigning på seks pct. fra sidste år.

Selv om Bernie Sanders har været de unges yndling, har Hillary Clinton også taget uddannelsesdagsordenen til sig. I et forsøg på at være ung med de unge lancerede hun i august 2015 en (lettere mislykket) twitterkampagne, hvor hun bad twitterbrugerne om at beskrive deres følelser omkring deres studiegæld med tre emojis. Selv om der i den seneste tid har været stort fokus på andre emner, er uddannelse altså stadig et vigtigt issue for unge vælgere, og selv om Sanders for længst er ude af valgkampen, er Keenan ikke i tvivl om, hvad der skal ske d. 8. november:

"I forhold til præsidentvalget er jeg selvfølgelig Hillary-supporter – Trump spyr så meget had og frygt imod forskellige befolkningsgrupper, så det ville være en farce."

Mere på spil

Danske og amerikanske medier har beskrevet, hvordan valgkampen har været ekstraordinært hård, og ifølge Keenan er der tale om en større tendens:

"Tonen har været meget negativ, selv i lokale valg. Vi har gang i et brutalt valg til det californiske State Senate, og jeg håber virkelig, at byen vil kunne samles igen bagefter. Jeg håber det samme for landet, men nu hvor Trump siger, at han måske ikke vil acceptere valgresultatet, kan jeg ikke se, hvordan han vil bidrage til at opnå det."

Dette kan forbindes med den voksende polarisering i amerikansk politik. Pew Research Center beskriver, hvordan de to store partiers vælgere rykker længere fra hinanden politisk, ser mere fjendtligt på hinanden og i stigende grad lever adskilt og forskelligt.

En stor del af fokus hos partierne ligger dog ikke på præsidentvalget, men på Kongressen. Ifølge en artikel fra Bloomberg View, vil Repræsentanternes Hus sandsynligvis stadig vil være

domineret af Republikanerne, mens Senatet er mere usikkert.

"Demokraterne har en god chance for at generobre Senatet, og det synes jeg, vi skal bruge vores kræfter på. Hillary vil ikke kunne gennemføre noget, medmindre vi har et Senat og et Repræsentanternes Hus, som er villige til at arbejde med hende."

Hvis Hillary bliver valgt og får en Kongres hun kan samarbejde med, håber Keenan, at det vil føre til positive forandringer:

"Jeg håber vi kan finde konsensus og bevæge os mod gældfri uddannelse, billigere sundhed for alle amerikanere, og fortsætte med at arbejde for bedre livsmuligheder for vores mest sårbare samfundsgrupper."

Selv om man således nemt kan få det indtryk, at amerikansk politik kun drejer sig om to præsidentkandidater, og at præsidentvalgkampen kun drejer sig om mure, emails og vrede, hvide mænd, er der noget der tyder på, at der er meget andet på spil. Amerikansk politik handler i lige så høj grad om sammenhængskraft, senatorer og studiegæld.



Milos Montenegro

I denne tid hvor den amerikanske valgkamp overdøver så meget, har den også formået at overdøve det montenegrinske parlamentsvalg d. 16 oktober. Det betyder imidlertid ikke, at montenegrinsk politik er uinteressant. Montenegro er på mange måder et land, der skiller sig ud på i forhold til de andre lande på Balkan, og det fik vi at se, da vi var på valgobservation med SILBA. I den her artikel vil vi derfor forsøge at videreformidle de indsigter, vi fik i situationen i Montenegro.

AF LINE BAUNSGAARD // line@fusket.dk, NANNA RUDFELD // nannarudfeld@hotmail.com, HELENA RAVN // helenaravn@hotmail.com OG LONE ANINE CHRISTIANSEN // lone--christiansen@hotmail.com

De mærkelige land på Balkan

Montenegro er det mindste land på Balkan og samtidigt det rigeste balkanland, som endnu ikke er optaget i EU. Indbyggertallet er på små 644.000 mennesker, og BNP per capita er 16.100 US\$ - men sammenlignet med et gennemsnit i EU på 37.800 US\$, er det stadig ikke ligefrem imponerende. Økonomien drives overvejende af turisme og landbrug. Montenegro er derudover det balkanland, som står næst i køen for optagelse i EU. De påbegyndte optagelsesprocessen i 2012, og lige nu vurderer Europa Bevægelsen i Montenegro, at landet vil opnå optagelse inden for fire-fem år. Det afspejler sig også i, at den eneste valuta man kan betale med, er euro, hvilket jo er lidt særegent for et land, som endnu ikke er medlem. Men der er endnu mange problemer i landet, og det Europæiske Råd har påpeget, at det især er nødvendigt at bekæmpe korruptionen og den organiserede kriminalitet. Der er altså mange parametre, hvor Montenegro skiller sig ud fra de andre lande både i balkanregionen og EU.

Milo-dynastiet

Den politiske situation i Montenegro er på mange måder også exceptionel. Landet opnåede selvstændighed i 2006, men i hele 27 år har landet været regeret af ét parti - DPS, Demokratisk Parti for Socialister. Det skyldes, at partiet også sad med magten, da Montenegro endnu var en provins i Serbien. DPS har en central frontfigur, den to meter høje Milo Djukanovic, der på alle tænkelige måder, herunder også udseendemæssigt, må være en pendant til Frank Underwood. Han har været enten præsident eller premierminister i stort set alle de 27 år, DPS har haft regeringsmagten, og kun frivilligt udtrådt af politik i korte perioder. Han er manden alle taler om, og man kan ikke undgå at få et indtryk af, at han har et fast greb om magten.

Som statskundskabsstuderende kan man hurtigt komme til at tænke, at det skrider til himlen, at der ikke har været regeringsskifte i 27 år i et land, som skulle forestille at være et demokrati - og oven i købet et, der samtidigt påstår at være EU-parat. Er mon-

tenegrinerne virkelig så vilde med Milo, eller er der ufine metoder i spil?

Klientelismen

Der er i hvert fald flere grupper i landet, der taler om kreative valgkampsmetoder. Vi så med egne øjne en SMS fra regeringspartiet til en montenegriner med tilbuddet om at købe hans stemme for den nette sum af 250 euro. I de fattige landdistrikter skulle de snildt kunne erhverves for 200 euro. Til trods for at der på valgdagen og ved forrige valg var beviser for denne praksis, er det ikke noget, der bliver gjort noget ved.

Milo og DPS har nemlig flere kort at spille. Staten kontrollerer en stor del af befolkningen gennem klientelisme. I 2013 var der en skandale i forbindelse med den såkaldte "recording affair", hvor fremtrædende figurer fra DPS blev fanget på bånd i at love jobs og lån til gengæld for stemmer. Det blev udtalt, at man kalkulerede med fire stemmer pr. job, hvilket vil sige, at partiet regnede med at kunne presse hele familier til at stemme på Milo, hvis én fra



familien fik arbejde. Selv denne enorme skandale formåede ikke at udløse en ændring, hverken ved præsidentvalget i 2013 eller ved dette parlamentsvalg.

Den manglende opposition

Vores indtryk er dog, at DPS' dominerende position i høj grad skyldes en mangel på et reelt alternativ. Oppositionen i landet er meget splittet. Mange oppositionspartier er blevet splittet op, og nye er blevet dannet, så stemmesedlen til parlamentsvalget bød på en menu af hele 17 forskellige partier.

Partisystemet i Montenegro kan generelt være meget forvirrende at navigere i, hvis man er vandt til den logik som gør sig gældende i Danmark og EU-landene. Der er for det første ingen fordelingspolitisk skillelinje. Partierne diskuterer simpelthen ikke indenrigspolitiske økonomiske spørgsmål, og partier som af partinavn angiver at være liberale, er det ikke nødvendigvis i deres politik. Det kan sagtens skifte, om et "liberalt parti" taler for en socialdemokratisk politik eller en liberal. Det i sig selv, kan

virke fuldstændig absurd. OSCE påpegede også efter valget, at det netop er et kæmpe problem, at vælgerne ikke blev stillet overfor et reelt valg mellem forskellige indenrigspolitikker ved valget. Til gengæld handler den største politiske skillelinje om udenrigspolitik. Det man diskuterer er, om Montenegro skal nærme sig EU og NATO eller Rusland, og derudover er forholdet til Serbien stadig et betændt emne.

En anden grund til at det lykkes Milo at fastholde magten er, at store dele af befolkningen er positive overfor EU og NATO, hvilket DPS og deres koalition også er. Samtidigt advokerer oppositionen for at trække Montenegro længere væk fra EU og NATO og tættere på Rusland og Serbien. Progressive grupper vil derfor stå i et dilemma mellem ønsket om at rykke tættere på EU og få et regeringsskifte.

Derudover kan incitamentet til at stemme på oppositionen forsvinde, da det på ingen måde virker til, at montenegrinerne har nogen grund til at forvente, at oppositionens partier reelt set vil være bedre hverken i forhold

til korruptionen eller brugen af klientelisme.

Hvad skal der til?

Man kan derfor sagtens få den opfattelse, at parlamentsvalget d. 16. oktober var uden betydning. Spørgsmålet er altså, om der er håb for demokratiet i Montenegro, eller om Milo kan fortsætte sit dynasti mange år endnu. På den ene side går det jo som sagt godt på flere fronter. Økonomien er ikke så ringe endda relativt til regionen, optagelsen i EU er undervejs, der blevet gjort flere tiltag imod korruptionen, og proceduremæssigt fungerer selve afholdelsen valg af udemærket. Men det er tydeligvis ikke nok, for på den anden side er der mange problemer, som ligger forud for valgdagen. Oppositionens manglende politik og gennemslagskraft, mediernes manglende uafhængighed og kritiske spørgsmål samt en apolitisk tendens blandt de unge, som har mistet troen på reel forandring gennem demokratiet er alle grundlæggende udfordringer som skal løses, hvis Milo og DPS skal væltes af magten.



Den værste styreform

... bortset fra alle de andre? På IFSK tager de fleste det repræsentative demokrati for givet. Men det repræsentative demokrati er en relativt ny ide, og bevæger man sig blot over i Nobelparken, kan man finde systemkritikere, som mener, at det er noget helt andet, der skal til, for at sikre retfærdighed. Så hvorfor har vi valgt den styreform vi har? Og er det overhovedet den bedste? Det giver professor i idehistorie Mikkel Thorup her et bud på.

AF: HELENA RAVN // helenaravn@hotmail.com

Panta Rei er filosofi og idehistories fredagsbar, og det er formentlig den fredagsbar på uni, der har den flotteste udsigt og de billigste øl. Det var her, jeg snakkede med en tilvalgsstuderende i samfundsfag, som var skeptisk over for pol.intro, fordi pensum tager for ukritisk udgangspunkt i systemet som det er i dag. *"Pol.intro er ubrugeligt, når revolutionen kommer,"* fik jeg at vide. Det er ikke et synspunkt, man møder ofte på IFSK, men i disse tider med voksende ulighed, nationalisme og populisme, er spørgsmålet om, hvorvidt vi valgte rigtigt, da vi valgte styreform, måske alligevel relevant.

"Pol.intro er ubrugeligt når revolutionen kommer"

Ifølge Mikkel Thorup er den vestlige begejstring for demokratiet en sen begejstring. Det var først efter Anden Verdenskrig man begyndte at opfatte demokratiet som en vestlig standard og den eneste legitime styreform – inden da var den blot en blandt flere mulige styreform. I dag forbindes alt andet end det vestlige demokrati med diktatur og vold, mens demokratiets primære attraktion er, at det forbindes med fredelige løsninger og ikke-vold. Desuden har erfaringerne fra Anden Verdenskrig og den Kolde Krig spillet en stor rolle i at skabe opfattelsen af det vestlige demokrati som det eneste rigtige.

Kampe og tilfældigheder

Det er dog ikke ensbetydende med, at valget af styreform var hverken helt bevidst eller logisk. De fleste store samfundssændringer har været udslag af magtkampe og tilfældigheder,

og i vesten kunne vi også lige så godt være endt et andet sted. Det betyder dog ikke nødvendigvis, at man ville være endt med en mindre demokratisk styreform.

"Det repræsentative demokrati er jo baseret på, at folket er passivt det meste af tiden. Da demokratiet blev indført, var der også stemmer, der advokerede for mere aktiv deltagelse fra folket."

Og der er bestemt svagheder ved den styreform vi har valgt. Mikkel Thorup beskriver, at demokratiet indeholder flere modsætninger og paradokser, f.eks. at demokratiet skaber grobund for populisme og antidemokratiske bevægelser, og dermed giver en stemme til grupper, som ønsker at nedbryde demokratiet, samt giver incitament til uansvarlig adfærd, f.eks. på det økonomiske område. Derudover bliver demokratiet ofte kritiseret for at være "en endeløs snak", men det skal man ikke nødvendigvis se

som en svaghed, mener Mikkel Thorup. Demokratiets løbende samtale sikrer, at det konstant bliver vurderet, om man træffer de rigtige beslutninger. Andre argumenter mod demokratiet er, at det er ustabilt, svagt og ude af stand til at forsvare sig selv.

"Modargumentet er så: hvem er det, der har vundet? Demokratiet har vist sig som den styreform, der er bedst i stand til at overleve og forsvare sig selv."

Revolution er altid mulig

De måder, hvorpå man forsøger at løse demokratiets iboende problemer går grundlæggende i to modsatte retninger. Eliten forsøger at indskrænke demokratiet for at sikre økonomisk stabilitet, social sammenhængskraft og andre væsentlige hensyn. Eksempler kan være new public management eller public choice, hvor man lægger beslutninger, som tidligere blev truffet i den demokratiske arena, ud til eksperter eller til markedet. Derimod er der bevægelser nedefra i befolkningen, som søger at udvide demokratiet for at få flest mulige med og lægge flere beslutninger ud til folket.

Mikkel Thorup mener ikke, der er klar evidens for at strategierne har de ønskede effekter. Til gengæld mener han, at de fører til et tyndere demokrati, idet de folkevalgte politikere får mindre beslutningsmagt, og det repræsentative demokrati dermed udhules.

Tilbage til fredagsbaren. På min tilvalgsstuderende ven lød det til, at revolutionen var nært forestående, og jeg spørger Mikkel Thorup, om det kan passe.

"Revolutionen er altid en mulighed. Man kan aldrig forudsige de store ting, der sker, før de er sket, og det

pludselig virker åbenlyst, fordi man kan se, at alle tegnene var der. Hvis der er noget, vi har lært af historien er det, at ingenting varer ved."

Ifølge Mikkel Thorup er et gennemgående træk i historien, at ideer skifter plads – fra skøre til sande til skøre igen. Det, som vi i dag opfatter som givet og rigtigt, er et resultat af kampe og tilfældigheder gennem historien. Man kan sagtens forestille sig, at ideer som kapitalisme og repræsentativt demokrati i en nær fremtid vil blive opfattet som illegitime. Det behøver dog ikke betyde, at der vil komme mindre demokrati – måske betyder det bare, at vi endnu ikke har fundet den bedste form for demokrati.

Demokrati skal ikke være perfekt

Mikkel Thorup mener dog ikke, at f.eks. den populistiske og nationalistiske bølge, som lige nu går gennem Vesten, behøver være udtryk for, at revolutionen er lige om hjørnet. Især i USA er populistiske bølger tværtimod en tilbagevendende del af den demokratiske dynamik. Populisme er heller ikke kun usundt for demokratiet. Selv om populismen har antidemokratiske effekter, har den et demokratisk sprog, der betoner folkets vilje og suverænitæt.

"På den måde fungerer populismen som et demokratisk korrektiv, men den er også problematisk, fordi den er illiberal."

Populister betoner kun ét aspekt af demokratiet, nemlig folkets vilje, men på bekostning af de liberale frihedsrettigheder og retsstaten.

Populismen er derfor et af de onder, man må leve med i demokratiet, men for Mikkel Thorup opvejer fordelene ulemperne.

Det er en stor kvalitet ved demokratiet, at det giver mulighed for at være uenige på en fredelig måde, samt at det giver mulighed for konstant samtale og ændring af dårlige beslutninger. Han mener, at der til tider forlanges for meget af demokratiet, og dets egentlige formål glemmes.

"Demokratiet skal ikke være problemfrit eller levere perfekte løsninger. Det skal levere okay løsninger, som vi kan ændre senere, når de viser sig at være dårlige, og det skal sørge for, at flertallet ikke begår vold mod mindretallet."

Som afslutning henviser han til, at Winston Churchills berømte bemærkning om demokratiet stadig er gældende og værd at huske på:

"Demokratiet er den værste styreform – bortset fra alle de andre."



Valg i Spanien og Somalia

Selvom man ikke skulle tro det, sker der heldigvis andet end den amerikanske valgkamp lige for tiden. Jeg har vendt blikket mod to andre lande, hvor der også er massere af valgaction.

AF: ROLAND CHRISTENSEN // rolandkragh@hotmail.com

Spanien

Siden valget d. 4. december 2015 har Spanien stået uden en regering. Regeringen dannes i et flerpartisystem med tilhørende to kamre. Traditionelt har kampen om regeringsmagten ligget mellem det socialdemokratiske Partido Socialista Obrero Español (PSOE) og konservative Partido Popular (PP). Regeringsmagten er blevet vundet ved et flertal på +176 af underhusets 350 pladser. Regeringer bestående af flere ligevægtige partier har ikke været kutymen. Efter valget i december har dette dog været umuligt grundet de to partier Ciudadanos (40 pladser) og Pedemos (69 pladser) opblomstring. Den tidligere spanske premiere minister Marino Rajoy (PP) har siden valget i december ledt en stand-in-regering, der altså ikke har haft parlamentarisk opbakning.

Spanien har positiv parlamentarisme, og det har ikke været

muligt for Rajoy at præsentere en regering, der har kunne vinde opbakning i parlamentet. PSOE's leder, Pedro Sanchez, har nægtet at stemme for en konservativ regering. Yderligere har han også nægtet at afstå at stemme. Denne hårde kurs førte til, at 17 højtstående PSOE-medlemmer fratrådte deres poster i protest, den 28. september i år. Formålet var at vise mistillid til Sanchez, og derved tvinge ham til at gå af. Dette gjorde han også den 1. oktober, hvor han aftrådte sin post, og blev et menigt medlem af parlamentet.

Herefter fulgte der en lille månedstid, hvor man i Spansk politik forsøgte at bikse en regering sammen. Som motivation var der udsigt til endnu et parlamentsvalg den 25. december. Der herskede i denne periode stor usikkerhed om, hvorvidt Rajoy ville være i stand til at stå i spidsen for en regering.

Den 29. oktober stod Rajoy dog i spidsen for en mindretalsregering, efter en afstemning i parlamentet, hvor 68 parlamentsmedlemmer afstod at stemme. Man mener, at mange af disse var PSOE-medlemmer. I støvet af Rajoys sejr valgte Sanchez at fratræde sin plads i parlamentet.

Den nye regering støttes af midterpartiet Ciudadanos. Efter ti måneders politisk dødvande, har Rajoy og det konservative parti altså sikret sig deres anden periode på regeringsposten.

Somalia

Den føderale republik Somalia er et ungt demokrati. Faktisk (gen-)opstod staten først i 2012, hvor landet, efter 22 års intern krig mellem diverse grupperinger, igen var samlet under én regering. Rom blev ikke bygget på en dag, og det samme gælder den demokratiske tradition i Somalia. Dette kommer til udtryk, ved,

at det somaliske underhus (275 pladser) i 2012 blev udvalgt af 135 traditionelle ledere (hvad en traditionel leder defineres som er ganske svært at grave frem, men et kvalificeret bud er, at ens far havde mange penge og/eller gode venskaber). Det vil altså sige, at i 2012 havde cirka 99% af alle somaliere ikke stemmeret (okay, 99.9999867647% hvis vi skal være præcise).

I 2016 ser det dog en ganske lille bitte smule lysere ud for demokratiet i Somalia. Nu er det ikke længere de 135 traditionelle ledere, der alene udvælger, hvem der skal styre landet. Det er såkaldte valgmandskollegier (samme princip som i USA - hver delstat har x antal valgmænd, der skal udpege en præsident). Der vil blive oprettet 275 af disse valgkollegier bestående af 51 valgmænd. Nu er der altså 14025 mennesker, der har mulighed for at bestemme, hvem Somalias kommende præsident bliver. Et oplagt spørgsmål i denne forbindelse er selvfølgelig: Hvordan vil disse valgmænd blive udvalgt? Surprise-surprise: Valgmændene vil blive udvalgt af de oprindelige 135 traditionelle ledere. Dette er vel som sådan et fremskridt, og som UNSOM formulerer det: "Over a hundred times more Somalis will participate in this year's process than was the case in 2012." Det er jo som sådan rigtigt. UNSOM forventer at kunne gennemføre et valg, hvor befolkningen har stemmeret i 2020.

Som en positiv bemærkning kan det nævnes, at der er blevet sat et krav om, at hvert valgkollegie skal bestå af mindst 16 kvinder og 10 unge medlemmer. Yder-

ligere skal 30% af pladserne i over- og underhuset være reserveret til kvinder.

Præsidentvalget i Somalia er blevet udsat til fra sen oktober til den 30. november. Dette er dog ikke første gang, da valget oprindeligt skulle være afholdt i august. Udsættelserne skyldes problemer med sikkerheden omkring valget og problemer med det administrative aspekt af at organisere et valg i et land, hvor de sidste delstater blev indlemmet for fire år siden.

Den mest interessante er (ifølge min ydmyge holdning) modkandidat til præsident Hassan Sheikh Mohamud, er den 44årige kvinde ved navn Fadumo Dayib. Som 18 årig ankom hun til Finland som flygtning. Siden har hun fået en uddannelse inden for sundhedspleje, og senere er hun blevet uddannet i offentlig administration ved Harvard University. Som kvinde er der en række udfordringer, som Dayib står overfor. Den salafistiske gruppe Al Shabaab har udstedt dødstrusler mod Dayib og har sværget at forstyrre valgprocessen, bl.a. via angreb på politikere og bombesprængninger. Dayib ønsker at gøre op med den konservative patriarkalske struktur, som findes i landet sammen med en høj grad af korruption. Hun vil nedbryde de fire traditionelle klaners magt for på den måde at kunne skabe, hvad hun mener, er en moderne stat, der kan sikre landet vækst.

Dayib mener dog ikke, at hun har en reel chance for at vinde valget i november, da hun netop står overfor at skulle nedbryde den magt, som de 135 traditionelle le-

dere besidder. Hun håber dog på at kunne vinde valget i 2020, der som sagt skulle have et mere folkeligt aspekt. Dog har Dayib besluttet, at hun vil bo i Somalia i tre til fire år, om hun vinder valget eller ej. Her håber hun på at kunne være en katalysator for socialforandring.



Friheden til at vælge

Kan man vælge den fra?

Alting i livet indebærer valg. Og når man vælger én ting, vælger man noget andet fra. Alligevel er samfundet og især ungdommen præget af frygten for gå glip af noget. Tendensen har endda fået et navn: FOMO (fear of missing out). Man vælger det hele til af frygt for at vælge noget fra. Og de fleste af os her på IFSK har da heller ikke valgt endnu. Valgt tilvalg, valgt kandidat, valgt bachelor- eller specialeemne, valgt karriere ... for på den måde har vi ikke valgt noget fra.

AF: SOFIE DIDERIKSEN // sofie.dideriksen@gmail.com

Men valg er en central del af livet. Måske mere i dag end nogensinde før. Vores generation er blevet kaldt mulighedernes generation eller den forkælede generation. For vi har alle døre åbne og uendeligt mange muligheder. Men med muligheder følger valg, og med valg følger risikoen for at vælge forkert. Så hvordan vælger man rigtigt? Det logiske ville være at undersøge alle muligheder og kalkulere fordele op imod ulemper, så man kan træffe et rationelt valg på et oplyst grundlag.

Problemet er bare, at vi i dag har adgang til uendelige mængder af information. Man kan altid tilægge sig mere viden, som måske vil hjælpe én til at træffe et bedre valg. Som Dennis Nørmark skriver i Politiken, forsøger alt for mange af os med en maximizer-strategi, hvor vi bruger timer på at undersøge hvilken bil, feriedestination eller computer, der vil gøre os glædest, men vi når aldrig til bunds i den tilgængeli-

ge information og ender med at træffe et valg, vi senere fortryder.

Og konsekvensen er selvbebrejdelse. For når alle døre er åbne og man alligevel ikke formår at skabe sig det liv, man havde forestillet sig, er der ikke andre at bebrejde end sig selv. Vi lever i et individualiseret samfund, hvor man skaber sit eget liv – der er ikke som tidligere en naturlig vej at gå, man følger ikke længere i forældrenes fodspor, man tvinges til at vælge sin egen sti – og derfor tvinges man til konstant at træffe valg.

Men det er da godt, at vi kan vælge frit. Eller hvad? Det virker helt utænkeligt, at det frie valg kan være en dårlig ting. Alligevel viste et indisk studie, at ægtepar i arrangerede ægteskaber efter 10 år elskede hinanden mere end ægtepar gift af kærlighed. Måske skyldes dette, at man ikke har noget at fortryde, når man ikke selv har valgt sin partner. Man

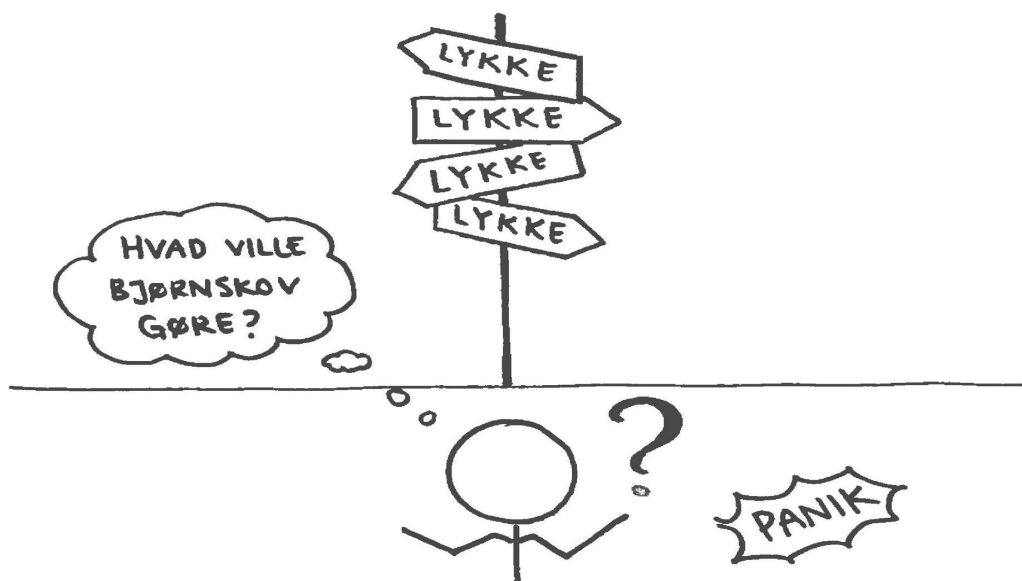
kan ikke bebrejde sig selv, og man kan ikke dvæle ved tanken om, hvad der kunne have været, hvis man havde valgt ekskæresten i stedet.

Men det er da godt, at vi har mange muligheder. Eller hvad? En anden maximizer-strategi, som ofte bruges, går ud på at prøve det hele af. Alle uddannelser, alle kærester, alle byer, alle feriemål. For hvordan kan man vide, at der ikke er noget andet, der ville føles mere rigtigt? Som Brinkmann pointerer, reklamerer rejseselskaber med, at man ikke kan have et yndlingssted, før man har set alle steder i verden. Men med alle muligheder åbne, kan alt lade sig gøre og alt må prøves af – et umuligt projekt. Måske ville vi have godt af færre muligheder, eller at andre tog beslutninger for os. Eller måske er løsningen at finde glæde i det, vi nu engang har valgt, for som Piet Hein så fint siger:

Du skal ikke ville det hele.
Du er kun en enkelt del.
Du ejer en verden i verden.
Dén skal du gøre hel.
Een eneste vej skal du vælge,
og være identisk med dén.
De andre veje må vente.
Vi kommer altid igen.

Du skal ikke spare din møjle.
Men ofre den nu og her.
Det er netop endeligheden
som gør det det alltsammen
værd.
Det er dette Nu du skal være,
skal virke og gi dig hen.
Dét er uendeligheden.
Vi kommer aldrig igen.

Piet Hein



Resultatbaseret ledelse i den offentlige sektor - en ubetinget succes?

I den offentlige sektor er det blevet en mere og mere almindelig praksis at indføre resultatmål, præstationsmålinger og -information. Håbet er, at offentlige ledere kan anvende disse nye ledelsesredskaber til at skabe bedre offentlige service. Som daværende finansminister Bjarne Corydon udtrykte det i 2015 i forbindelse med indførelsen af et nyt system til måling af offentligt ansattes arbejde: "Det er ubetinget godt". Men har han ret? Er resultatbaserede ledelsessystemer ubetinget en god ting?

AF JAKOB MAJLUND HOLM // jholm@ps.au.dk

Formålet med mit ph.d.-projekt er at undersøge dette spørgsmål og give et svar på, om resultatbaseret ledelse rent faktisk hjælper offentlige ledere med at skabe bedre service. I modsætning til Bjarne Corydons ubetingede optimisme tegner den eksisterende forskning nemlig et mere negativt billede af konsekvenserne af resultatbaseret ledelse. Forskningen har, blandt andet, vist, at det ikke er en selvfølge, at resultatbaseret ledelse skaber bedre resultater. I nogle tilfælde er forbedret service rent faktisk skabt på grundlag af uhenigtsmæssige handlinger, for eksempel ved at give fortrinsret til favorable klienter eller ved at snyde med tallene.

Et andet nedslående forskningsresultat er, at offentlige ledere sjældent integrerer præstationsinformation i deres beslutninger og daglige praksis. Man kan derfor spørge sig selv, om det overhovedet er meningsfuldt at

producere så megen information, hvis der alligevel ikke er der nogen, der bruger den? Et af svarerne fra mine studier er, at det kan være meningsfuldt, men det kræver et stort arbejde at skabe resultater på baggrund af informationen.

Konkret har mine undersøgelser vist, at skolelederes anvendelse af præstationsinformation forbedrer en lang liste af ønskværdige mål i den danske folkeskole. De skoleledere, jeg har undersøgt, anvender informationen til at sætte fokus på områder af deres skolars arbejde, hvor skolen klarer sig dårligt. Sådanne områder er eksempelvis, når en stor del af eleverne på skolen er overvægtige, hvis forældrene er utilfredse med samarbejdet med skolen, eller hvis en lav andel af eleverne forsætter på en ungdomsuddannelse. Skolerne forbedrer deres resultat på disse områder ved at gøre dem til fokusområder, der skal

have ekstra opmærksomhed over en årrække. Når resultatet gøres op efter denne årrække, viser det sig, at fokusområderne har haft en resultatmæssig fremgang.

Så hvor efterlader disse resultater os – havde Bjarne Corydon alligevel ret i sin påstand? Nej, tværtimod. En vigtig pointe fra mine studier er netop, at resultaterne ikke bliver skabt ubetinget. De er i stedet betinget af en lang række faktorer, der har betydning for, om resultatbaseret ledelse virker. Offentlige ledere skal understøttes i det omfattende arbejde med at fortolke, forstå og anvende præstationsinformation – eksempelvis gennem læringsforums. Yderligere er det vigtigt, at lederne tænker langsigtet og giver deres beslutninger tid til at virke. I mine studier giver dette sig til udslag i det forhold, at de områder der har været prioriteret over den længste årrække, også er de områder, der viser den største fremgang.



SÅ ER DER
VALG DEN
8. NOVEMBER!

UH! DET BLIVER VIRKELIG
SPÆNDENDE... SELVOM DET
IKKE RIGTIGT HAR NOGET
MED MIG AT GØRE. MEN
VALG ER JO ALTID
SPÆNDENDE!
ALLE INTRIGERNE
OG MUDDER-
KASTNINGEN!

JEG MÅ HELLERE TAG E
AF STED. MEN SÅ KOM-
MER JO DET HELT
STORE VALG:
HVIKKE SKO
SKAL JEG
HAVE PÅ?

DE STORE OG VANVITTIGE SOM
KAN TRAMPE ALLENEDE?
ELLER DE SMÅ FINE JOM
NÆSTEN IKKE ER TIL
AT GÅ I? (JA. DET ER DE
ENESTE, JEG HAR)



SÅ ER JEG HER. MEN HVAD?
"FREDVALG"?! HVA!! DET HELE
ER ÅBENBART AFGJORT
VED OPSTILLINGSME-
DET, 1. SEPTEMBER.
AFTALT SPIL! UBRUG-
ELIGT MENIGHEDS-
RÅDVALG!



NÅ. MEN SÅ KAN JEG JO LIGE SÅ
GODT TAG E HEN OG GLO PÅ
DET AMERIKANSKE
PRÆSIDENTVALG.
MEN SÅ SKAL JEG
ALTSÅ HAVE DE
ANDRE SKO PÅ.



Har du styr på din karriere?

Få gratis
karrierevejledning
og tips til dit cv, din
ansøgning eller den
kommende jobsamtale.

BREVKANDEN

Hey Kanden. Vi er tilbage endnu engang med vejledning ud i livets kringlede og komplicerede veje. Denne gang har vi droppet kendisserne til fordel for et mere fagligt format. Vi vil godt sige tak til alle de dejlige mennesker som har sendt spørgsmål ind. Vi har desværre ikke været i stand til at nå rundt om alle jeres problemer, men stay tuned!!

AF: MAGNUS JAKOBSEN // magnum1234magnum@hotmail.com
OG ROLAND CHRISTENSEN // rolandkragh@hotmail.com

1) Hej Brevkanden

Jeg er lige startet på studiet i sommers, og har af den grund ikke særlig mange penge. Derfor har jeg haft svært ved at opretholde et højt gastronomisk niveau. Har I nogle gode råd til, hvordan man opretholder et nogenlunde gastronomisk niveau på SU?

Hilsen den fattige Rene Redzepi

Hey den fattige Rene Redzepi

Vi har ikke selv særlig meget erfaring indenfor at opretholde et højt gastronomisk niveau på SU, da vi også selv lige er startet på studie. Vi har dog forhørt os lidt rundt på gangene og kommet frem til nogle gode cases, hvor man kan opretholde det høje gastronomiske niveau til et rimeligt

beløb:

Den hyggelige:

Hvis du bor i et kollektiv, eller i en lejlighed, så prøv at finde en makker at lave mad med, da det meste mad er lavet til flere personer. Derfor ville dig og din makker kunne have mulighed for at prøve nogle flere retter af, så du ikke skal spise den samme pasta pesto 3 dage i træk.

Hipster-valget:

Du kan blive veganer. Meget kød er en del dyrere end grøntsager. Samtidig så får du også muligheden for at kunne præche sygt meget og muligheden for at poste en masse fede updates og billeder på Facebook, der viser, hvor fedt det er at være veganer.

2) Hey Brevkanden

Jeg har på det seneste ledt efter en mand, som jeg kan få et seriøst forhold med. Det forholder sig bare sådan, at jeg er altid i tvivl om, hvilken type drenge jeg er på date med er. Kan I hjælpe mig med at gennemskue dem?

Mvh den forvirrede kæreste-søger.

Hey forvirrede kæreste-søger!

For at kunne gennemskue drengene, så har vi valgt at sammenligne hans drinkvalg med hans personlighed:

Drinks og personlighed:

Cosmopolitan:

Vil være vildt sød. God tøjstil. Nok alt hvad du søger,

udover han nok bare ikke er til piger.

Gin & tonic:

Han er 100% en fuckboi. Dog vil han nok have god tøjstil, men han vil nok ikke være interesseret i mere end et one night stand :/

Øl:

Nede på jorden. Det sikre valg. Kan måske komme med små-sexitiske kommentarer mellem slurkene. Vil nok også bruge meget af sin tid med sine drenge, som han refererer til som "bois".

Gajol-shots:

Han møder højst sandsynlig op i en v-hals t-shirt. Derudover vil han nok også prøve at give dig en fuldemands-møsser senere på aften, og hvis du så alligevel bliver imponeret over ham og tager med ham hjem, så skal du ikke regne med, at han kan få den op at stå!

Rødvin:

Han er super arrogant. Læser højst sandsynligt filosofi eller kunsthistorie. Han preacher rigtig meget. Måske lidt bedrevidende. Er overvejende kreativ i sengen!

Vand:

Vildt god til missionærstillingen. På den anden side, så kender han heller ikke andre stillinger. Du skal nok også

forberede dig på at se "den store bagedyst" hver onsdag. Du skal være mor om ca. 9 måneder.

3) Hey Brevkanden!

Vi er en flok gutter, der bare skal ud og give den MEGA meget smadder i sommerferien!!!! Vi er bare ikke sikre på, hvor i verden vi skal ramme!??1!!!?

KH Bjarke fra samfundsfag

Kære Bjarke,

Heldigvis for dig har vi netop færdiggjort to hårde sabbatår og er derfor ganske bekendte med, hvor i verden man kan "give den MEGA meget smadder". Efter en lang brainer er vi nået frem til de tre muligheder: Alanya, Thailand, England.

Alanya

Hvis man vil opleve Ibiza, som var det under Francos styre. Alanya har alt som en ungdomsrejse kræver: massere af alkohol, hollændere og så er det så pissevarmt, at man vitterligt ikke kan foretage sig andet end at rotere på sin strandseng, som en gris på spid. Når natten falder på, falder temperaturen til et niveau, der lige netop tillader, at man bevæger sig mere end 50 meter i jagen på kolde øl og klamydia.

Thailand

Dunkende rytmer, fuldmåne-fester, billige stoffer, billige drinks, billigt selskab – og non-stop fest. Hvad mere kan man sige? Thailand, Sydøstasiens kulturelle centrum (obs – sarkasme).

England

Dette er en ferie, som før har været en økonomisk umulighed. Efter Brexit er pundet som bekendt faldet helt dramatisk og har været nede og skrabe kurs 8,46 til DKK. Derfor mener vi, at der på de britiske øer er massere at komme efter for en gruppe friske fyre som jer.

Dog har de angelsaksiske damer en tendens til at halte lidt efter deres skandinaviske medsøstre – men vi tænker umiddelbart ikke, at dette er et problem for en gruppe samfundsfagsstuderende.

Håber du kan bruge det til noget Bjarke, gamle dreng. Ellers så er der altid Langelandsfestivalen, hvor der også er rig mulighed for at få klamydia.



Hyggehjørnet

Vi statskundskabere er ellevilde med at tilegne os paratviden og brilliere i Bezzerwizzer. Derfor bringer Kandestøberen en månedens quiz, så du kan blive klogere på verden omkring dig og udfordre dine venner over frokosten i kantinen.

AF: JAKOB MØRCK LOHMANN// jml@jakri.dk

MÅNEDENS QUIZ

Dansk politik	Hvad er Morten Messerschmidt uddannet som?
International politik	Fra hvilket land kommer António Guterres, der er FN's kommende generalsekretær?
Amerikansk politik	Hvilken amerikansk stat er den største såkaldte svingstat målt ud fra antallet af valgmand?
Økonomi	Hvilken professor i økonomi fra Aarhus Universitet er nuværende formand for Det Økonomiske Råd?
Medier	Hvilken tidligere kulturredaktør på Politiken er ny chefredaktør på Information?
Sport	Hvilken amerikansk præsidentkandidat støtter de to tidligere sportsstjerner Mike Tyson og Dennis Rodman?
Underholdning	Hvilken tidligere skatteminister og radiovært er guitarist og sanger i bandet 'Benny and the Black Ties'?
Litteratur	Hvilken aarhusiansk forfatter og cykelentusiast er netop kåret som "Årets Europæer"?
Aarhus	Hvor mange restauranter i Aarhus fik en Michelinstjerne i år 2016? 1, 2 eller 3 restauranter?
Institut for Statskundskab	Hvilken anerkendt professor i IP med nær tilknytning til Francis Fukuyama holder afskedsforelæsning fredag den 4. November?

Svar på quizzen findes nederst på siden.

Svar på quizzen: Jurist (Cand.jur) - Portugal - Florida - Michael Svarer - Rune Lykkeberg - Donald Trump - Benny Engelbrecht - Jørgen Leth - 3 restauranter (Frederikshøj, Substans og Gastronome) - Georg Sørensen

Månedens matrice

Hver måned bringer Kandestøberen her sin uforbeholdne mening om et udpluk af de ting, som rører på sig i samfundet. For overskuelighedens skyld er dette opdelt i en matrice gående fra galt til genialt og fra prol til art. Er du enig?

AF: JAKOB MEIER // jakob.meier2@gmail.com



Andersen, L. B., & Pedersen, L. H. (2016). Motivation i den offentlige sektor. I A. Berg-Sørensen, C. H. Grøn, & H. F. Hansen (red.), *Organiseringen af den offentlige sektor: Grundbog i offentlig forvaltning*. (2 udg., s. 371-396). Kapitel 14. København: Hans Reitzel. (Statskundskab; Nr. 15).

Bisgaard, M. (2016). *Perceiving the Unobservable: How Partisanship and Everyday Life Influence Citizens' Perceptions of the National Economy*. Forlaget Politica. (Politicas ph.d.-serie).

Blom-Hansen, J., Houlberg, K., & Serritzlew, S. (2016). Hurtig, ufrivillig og omfattende: Den danske kommunereform. I J. E. Klausen, J. Askim, & S. I. Vabo (red.), *Kommunereform i perspektiv*. (s. 203-228). Kapitel 11. Bergen: Fagbokforlaget Vigmostad og Bjørke.

Bøggild, T. (2016). *Procedural Fairness and Public Opinion*. Aarhus: Forlaget Politica. (Politicas ph.d.-serie).

Clausen, M.-L. (2016). *State-building in Fragile States: Strategies of Embedment*. Forlaget Politica. (Politicas ph.d.-serie).

Harrits, G. S., & Møller, M. Ø. (2016). *Forebyggelse og bekymring: I professionel praksis*. Hans Reitzel.

Harste, G. (2016). The Missing Link in the Philosophy of Enlightenment: Reasonability, Will and Separation of Powers in the Philosophy of Justice of Henri-Francois d'Aguesseau, Chancellor of France. I G. Baruchello, J. Dahl Rendtorff, & A. Sørensen (red.), *Ethics, Democracy, and Markets: Nordic Perspectives on World Problems*. (s. 104-142). Kapitel 6. Copenhagen: NSU Press.

Jensen, U. T. (2016). *Causes and Consequences of Public Service Motivation: Governance Interventions and Performance Implications*. Forlaget Politica. (Politicas ph.d.-serie).

Jensen, K. K. (2016). *Scandinavian Immigrant Integration Politics: Varieties of the Civic Turn*. Forlaget Politica. (Politicas ph.d.-serie).

Johannsen, L., Olafsson, E. M., & Pedersen, K. H. (2016). Women the Fairer Sex: Gendered Attitudes Towards Corruption and Experiences with Bribery. I B. Davis (red.), *Corruption: Political, Economic and Social Issues*. (s. 121-130). Kapitel 6. Nova Science Publishers, Incorporated.

Kjærgaard, M. (2016). *Politics and Intergovernmental Grants*. Forlaget Politica. (Politicas ph.d.-serie).

Larsen, M. H. (2016). *Citizen Satisfaction: Political Voice and Cognitive Biases*. Forlaget Politica. (Politicas ph.d.-serie).

Laustsen, C. B., Larsen, L. T., Nielsen, M. W., Ravn, T., & Sørensen, M. P. (2016). *Sociologisk teori - en grundbog*. Akademisk Forlag.

Midtgaard, S. F. (2016). John Rawls. I A. N. Andersen, & C. O. Christiansen (red.), *Amerikanske tænkere*. (s. 103-121). Informations Forlag.

Nielsen, L. (2016). *Det dydige samfund: Om dydernes rolle i etik og politik*. Hans Reitzel. (Statskundskab; Nr. 13).

Pedersen, J. D. (2016). India as an Emerging Power in the Global Order: On Geopolitics and Geo-economics. I S. F. Christensen, & L. Xing (red.), *Emerging Powers, Emerging Markets, Emerging Societies: Global Responses*. (s. 110-131). Kapitel 5. Houndmills: Palgrave Macmillan.

Rasmussen, M. (2016). *How Organized Labor Shaped the Origin and Structure of the Regulatory Revolution 1870-2000*. Forlaget Politica. (Politicas ph.d.-serie).

Rørbæk, L. L. (2016). *Escalating Ethnic Conflict: From Political Exclusion to Civil War*. Forlaget Politica. (Politicas ph.d.-serie).

Staniok, C. D. (2016). *Work Commitment in Public Organizations*. Forlaget Politica. (Politicas ph.d.-serie).

Sørensen, G. (2016). Cultural Challenges to the Liberal World Order. I M. Böss (red.), *Bringing Culture Back In: Human Security and Social Trust*. (s. 149-162). Aarhus: Aarhus Universitetsforlag. (Matchpoints; Nr. 7).

Valbjørn, M. (2016). Reflections on self-reflections – On framing the analytical implications of the Arab uprisings for the study of Arab politics. I R. Hinnebusch (red.), *After the Arab Uprisings: Between democratization, counter-revolution and state failure*. (s. 14-34). Kapitel 2. Routledge. (Democratization Special Issues).



JUL



PÅ

IFSK



PRÆSENTERER JULEDAGEN

Fredag den 2.
december 2016



Barenne åbner
kl. 14.20

Stolt tradition siden 1982 og en legendarisk festdag for studerende og ansatte.
Foreningen JUL på IFSK inviterer for fireogtredive år i streg til en unik dag med magelose temabarer,
knivskarp satire i Julerevyen samt fest, tre bære, DJ og band. Igen i år kan I allerede opleve Julerevyen
om torsdagen. Glæd jer – det gør vi! "JUL på IFSK – den bedste gave du kan få"